

[Holstein.]

tion af Udgifterne til de planlagte store Forbedringer af det engelske Transport- og Vejevæsen.

Den har samtidig forøget Indkomstskatten og forskellige indirekte Afgifter, bl. a. paa Tobak og Øl, idet den dog for Indkomstskattens Vedkommende gjorde Byrden af den forøgede Skat tungere for de ikke arbejdstjente Indtægter, og endelig har den opgivet sin hidtidige Frihandelspolitik og sin paa Frihandelsprincippet grundede Handelstraktatpolitik ved Indførelse af generelle Toldsatser, dels for at forbedre den engelske Handelsbalance, dels for at skabe et bedre og fordelagtigere Grundlag for kommende nye Handelstraktater med andre Lande.

I de forløbne Maaneder har det engelske erhvervsøkonomiske Samfund nydt godt af disse Foranstaltninger og forholdsvis hurtigt begyndt at genvinde sin økonomiske Sundhed, ikke mindst fordi den udenlandske Handelsbalance er blevet væsentlig forbedret, fordi den engelske Regering ved Hjælp af det nedskaarne Pund har skaffet det engelske Samfund væsentlig forøgede Eksportindtægter. Udlandets Tilid til den engelske Økonomi er i den seneste Tid begyndt at ytre sig paa ny i voksende Spekulation i den engelske Sterling — al økonomisk Tillid og Mistillid er jo en Form for økonomisk Spekulation —, Vekselkurserne paa Sterling stiger, og Guldstrømmen tilbage til England i et saadant Omfang, at det handelspolitiske Formaal med den engelske Mønts Depreciering er ved at forringes, hvorfor den engelske Bankverden nu med alle til Raadighed staaende Midler modsætter sig Sterlingens Stigning.

Hvor vidt forskellig er denne den engelske Regerings og Bankverdens Vurdering af Englands økonomiske Stilling og Vilkaar og de deraf bestemte Maal og Midler for Landets Valutapolitik ikke fra Forholdene her i Danmark, hvor der saagar forleden var ikke alene Bladmænd, men ansvarlige Erhvervsrepræsentanter, der jubede, fordi Nationalbanken lod Kronen gaa op med den øjeblikkelige Sterlinghause — som den engelske Regering og Bankverden vel at mærke foruroligedes ved og øjeblikkelig bekæmpede!

Jeg ser ikke rettere end, at det valutapolitiske Hovedspørgsmaal, som nu for Danmark rejser sig, er dette: Er det, af Hensyn til det almindelige Ønske om at opretholde Magten og Herredømmet over den danske Papirvaluta, nødvendigt at lade Kronen slavisk, mekanisk og automatisk

følge Sterling i Forholdet 18,16, uden Hensyn, til om Sterlingen stiger eller falder, og uden Hensyn til, hvad Aarsagerne til disse Sterlingbevægelser er? Er det nødvendigt for at bevare Herredømmet over den danske Valuta, at Danmarks Seddelmængde i Modsætning til, hvad Tilfældet er i England, hvor Seddelmængden er forøget og Guldreserven formindsket, holdes mange Millioner under Seddelmængden for et Aar siden? Er det nødvendigt, at Diskontoen samtidig holdes saa høj, som Nationalbanken gør det?

Er det nødvendigt, at Nationalbanken for sit eget Vedkommende nægter og for andre Bankers Vedkommende hemmer Bælaaningen af danske førsteklases Stats- og Kreditforeningsobligationer og dermed vedblivende opretholder — til Trods for, hvad der var Forudsætningerne saavel fra Handelsministerens Side, da han forelagde Lovforslaget den 29. Januar, som fra konservativ og Venstres Side — en haardhændet Kreditindskrænkingspolitik, samtidig med at den hermed følgende Sænkning af de danske Obligationskurser, i den senere Tid i alt Fald, af Nationalbanken søges i nogen Grad afbødet ved Opkøb af Obligationer?

Er det nødvendigt for at bevare Herredømmet over den danske Valuta at opretholde et Paabud om, at hver eneste Borger i Landet, der ønsker at indføre en hvilken som helst Artikel af Pengeværdi, stor eller lille, fra Udlandet, skal have Indførseltilladelse og Valutaattest fra Nationalbankens Valutakontor?

Er det nødvendigt af Hensyn til Bevarelsen af Herredømmet over den danske Valuta at paabyde en rigoristisk Pligt til Aflevering af udenlandsk Valuta til behagelig Disposition for og Værdiansættelse af Nationalbanken, som der er i Øjeblikket?

Er det muligt uden at gøre det danske Erhvervsliv ubodelig Skade at opretholde en saadan økonomisk Usikkerhedstilstand, som nødvendigvis er og maa blive Følgen af et saadant planøkonomisk russisk System, og er det muligt at afbøde i Længden de kæmpemæssige Tab i Eksportindtægter, som er Følgen af 18,16-Dekretets Opretholdelse ved Hjælp af Importregulering af den Beskaffenhed, som nu praktiseres af Nationalbankens Valutakontor? Er dette forsvareligt overfor Landbruget og Krisen i Landbruget? Er det overhovedet muligt at opretholde en Papirkrone, hvis indenrigske Købeevne skal svare til dens paa budte Drapering, uden at gaa til en resolut og gennemgribende Ændring i Landets offentlige Udgifts- og Beskatningspolitik